

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 16. 8. 2023 v trestní věci odsouzeného [údaje o účastníkovi]

takto:

- I. Podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu se stížnost odsouzeného [jméno] [příjmení] proti usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 5. 5. 2023, č. j. 6 T 9/2022-287 zamítá, neboť byla podána osobou neoprávněnou.
- II. Podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu se stížnost odsouzeného [jméno] [příjmení] proti usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 30. 6. 2023, č. j. 6 T 9/2022-298 zamítá, neboť byla podána opožděně.

Odůvodnění:

1. Usnesením Okresního soudu v Sokolově ze dne 5. 5. 2023, č. j. 6 T 9/2022-287 byla podle § 151 odst. 3 trestního řádu obhájkyň JUDr. [jméno] [příjmení] stanovena odměna a náhrada hotových výdajů za obhajobu odsouzeného v celkové částce ve výši 9 438 Kč.

2. Usnesením Okresního soudu v Sokolově ze dne 30. 6. 2023, č. j. 6 T 9/2022-298 bylo podle § 33 odst. 2 trestního řádu rozhodnuto o zamítnutí žádosti odsouzeného na přiznání nároku na bezplatnou obhajobu.

3. Odsouzený proti usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 5. 5. 2023, č. j. 6 T 9/2022-287 podal stížnost, kterou odůvodnil. Uvedl, že pokud proti němu bylo vedeno řízení pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona a pro trestný čin nedovolené výroby a držení omamných prostředků a jedů podle § 187 odst. 1 trestního zákona, za což byl ohrožen trestem odnětí svobody až na osm let, tak byl mladistvým a byl proto ohrožen poloviční trestní sazbou. Okresnímu soudu vytkl, že obhájkyňe mu nebyla ustanovena pro řízení o výši trestu, nýbrž pro řízení o ukončení léčby, která mu byla v roce 1986 uložena. Obhájkyňe mu proto neposkytovala právní pomoc pro výše uvedené trestné činy.

4. I proti usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 30. 6. 2023, č. j. 6 T 9/2022-298 podal odsouzený stížnost, kterou odůvodnil. Již na tomto místě je nicméně nutno konstatovat, že tato stížnost byla podána opožděně. Z doručky bylo totiž zjištěno, že odsouzenému bylo předmětné napadené usnesení oznámeno doručením do vlastních rukou v úterý dne 4. 7. 2023. Lhůta tří dnů pro podání stížnosti tak odsouzenému počala plynout ve středu dne 5. 7. 2023 a marně uplynula v pátek dne 7. 7. 2023. Z obálky odsouzeného, jejímž obsahem byla stížnost proti předmětnému napadenému usnesení, pak bylo zjištěno, že odsouzený podal stížnost k přepravě ve Věznici Valdice až v pondělí dne 10. 7. 2023, tedy po marném uplynutí lhůty k podání stížnosti. Z tohoto důvodu tak musel krajský soud pod bodem II. výroku tohoto usnesení stížnost odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 30. 6. 2023, č. j. 6 T 9/2022-298 zamítnout, neboť byla podána opožděně. Proto ani nedošlo k věcnému přezkumu napadeného usnesení podle § 147 odst. 1 trestního řádu.

5. Jiná situace však existuje ve vztahu ke stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 5. 5. 2023, č. j. 6 T 9/2022-287, která byla podána včas. Krajský soud v Plzni se však ještě před přezkoumáním správnosti výroku napadeného usnesení i řízení předcházející jeho vydání v souladu s § 147 odst. 1 trestního řádu zaměřil na to, zda je odsouzený osobou, která je oprávněna podat proti napadenému usnesení stížnost. Dospěl k následujícím závěrům.

6. Podle § 142 odst. 1 trestního řádu nestanoví-li zákon něco jiného, může stížnost podat osoba, které se usnesení přímo dotýká nebo která k usnesení dala podnět svým návrhem, k němuž ji zákon opravňuje; proti usnesení soudu může podat stížnost též státní zástupce, a to i ve prospěch obviněného. Podal-li návrh podle věty první probační úředník, právo podat stížnost mu nepřísluší.

7. Předně je nutno krátce rozebrat dosavadní genezi přezkoumávané věci. Odsouzený byl rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 19. 2. 1986, č. j. 4 T 24/86-99, který nabyl právní moci dne 7. 3. 1986, uznán vinným pokusem podle § 8 odst. 1 trestního zákona k trestnému činu znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona a trestným činem nedovolené výroby a držení omamných prostředků a jedů podle § 187 odst. 1 trestního zákona, za což mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a ochranné sexuologické léčení v ústavní formě. Předmětný nepodmíněný trest odnětí svobody odsouzený vykonal dne 1. 1. 1987. Pokud jde o uložené ochranné léčení, tak usnesením Okresního soudu Plzeň-jih ze dne 3. 9. 1987, č. j. Nt 241/87-7 bylo u odsouzeného rozhodnuto o přeměně tohoto ochranného léčení v ústavní formě na formu ambulantní. Takto přeměněné ochranné léčení odsouzený vykonával ode dne 7. 9. 1987 do (podle svého vyjádření) roku 1988 nebo 1989, přičemž z obsahu spisového materiálu pak vyplynulo, že okresní soud průběh výkonu předmětného ochranného léčení v ambulantní formě nijak nesledoval a odsouzený jej během výkonu trestu (po roce 1989) fakticky nevykonával. Posuzovaná věc se proto nachází ve fázi vykonávacího řízení.

8. V roce 2022 začala být věc vedena u Okresního soudu v Sokolově vedena pod sp. zn. 6 T 9/2022, byť správně měla být i nadále vedena pod původní sp. zn. 4 T 24/86. Ve spisovém materiálu chybí jakékoli opatření či záznam, na jehož podkladě k této zápisové změně došlo. Není proto zřejmé, z jakého důvodu (žádný se nenabízí) ke změně spisové značky (k novému zápisu) posuzované věci došlo a ani z jakého důvodu byla věc přidělena konkrétně do senátu 6 T, jehož předsedkyní je soudkyně Mgr. [jméno] [příjmení]. Po této změně začala jmenovaná soudkyně v přezkoumávané věci činit úkony ve vztahu k výkonu předmětného ochranného léčení, byť poněkud chaoticky.

9. Z referátu na č. l. 214 vyplývá, že jmenovaná soudkyně měla v přezkoumávané věci v úmyslu nejprve rozhodnout o tom, zda se má ve výkonu předmětného ochranného léčení pokračovat po výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to patrně podle § 99 odst. 4 věty poslední trestního zákoníku, byť k takovému postupu nebyly splněny zákonné podmínky. Za tímto účelem tak opatřila znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie ze dne 10. 2. 2023 znalce [příjmení] [jméno] [příjmení]. Následně byl odsouzený vyzván, aby si zvolil obhájce, neboť ve věci měly být dány důvody nutné obhajoby. Opatřením ze dne 13. 3. 2023, č. j. 6 T 9/2022-272 pak byla odsouzenému ustanovena obhájkyň JUDr. [jméno] [příjmení] z důvodu nutné obhajoby ve smyslu § 36 odst. 4 písm. b) trestního řádu. Dne 3. 4. 2023 bylo konáno veřejné zasedání, jehož předmětem bylo rozhodnutí o přeměně ochranného léčení (viz protokol o veřejném zasedání na č. l. 276 – 277). Takové ani žádné jiné rozhodnutí nicméně nebylo v předmětném veřejném zasedání učiněno, přičemž veřejné zasedání po provedení dokazování skončilo bez náznaku dalšího doplnění dokazování či postupu, což vyplývá ze zmíněného protokolu.

10. Z navazující části spisového materiálu dále vyplynulo, že okresní soud má v úmyslu výkon předmětného ochranného léčení odsouzenému nařídít po výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, který odsouzený v současnosti vykonává. Je však nutno zdůraznit, že takový postup není správný. Okresní soud totiž zcela opomněl aplikovat usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 28. 2. 2011, sp. zn. 14 To 54/2011, které bylo publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu ČR pod číslem 6/2012 a které bylo soudní praxí akceptováno. Podle tohoto usnesení jestliže bylo obviněnému nebo pachateli činu jinak trestného, který není pro nepřítetnost trestně odpovědný, uloženo

ochranné léčení, s jehož výkonem bylo započato před 1. 1. 2009, muselo být soudem nejpozději do dne 31. 12. 2010 rozhodnuto o tom, zda se toto ochranné léčení prodlužuje. Pokud k takovému rozhodnutí nedošlo, rozhodne soud podle § 353 odst. 1 trestního řádu o propuštění této osoby z ochranného léčení. To je pak v podstatě případ projednávané věci.

11. Jak již zdejší soud naznačil shora, odsouzený započal výkon předmětného ochranného léčení přede dnem 1. 1. 2009, avšak fakticky ho minimálně od roku 1989 nevykonával. I přesto mělo být okresním soudem nejpozději do dne 31. 12. 2010 rozhodnuto o tom, zda se toto ochranné léčení prodlužuje. Takové rozhodnutí ani další na něj navazující rozhodnutí však učiněna nebyla. V projednávané věci proto neměly být vůbec činěny úkony vedoucí k nařízení výkonu předmětného ochranného léčení po výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, který odsouzený v současnosti vykonává, nýbrž měly být činěny úkony vedoucí ukončení předmětného ochranného léčení. Nutno zdůraznit, že v posuzované věci nepřichází v úvahu rozhodnutí podle § 353 odst. 1 trestního řádu o propuštění odsouzeného z výkonu předmětného ochranného léčení, neboť odsouzený toto ochranné léčení fakticky minimálně od roku 1989 nevykonává. Okresní soud by proto za této situace měl sepsat záznam konstatující, že předmětné ochranné léčení nelze u odsouzeného z výše uvedených důvodů dále vykonávat, přičemž měl tuto skutečnost oznámit evidenci Rejstříku trestů k vyznačení.

12. Z výše uvedeného tak vyplývá, že procesní postup okresního soudu, který vedl k ustanovení obhájkyň odsouzenému, byl od počátku vadný, když řízení o dalším výkonu ochranného léčení nemělo být vedeno a obhájkyň v tomto řízení neměla být odsouzenému ustanovena. Z tohoto důvodu nelze po odsouzeném spravedlivě požadovat, aby státu hradil náklady, které vznikly v souvislosti s jejím ustanovením. Tyto náklady bude muset nést stát (prostřednictvím okresního soudu) sám. Nepřichází tak v úvahu, aby okresní soud v dalším řízení rozhodl o povinnosti odsouzeného podle § 155 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 1 písm. b) trestního řádu k náhradě zmíněné odměny a náhrady hotových výdajů ustanovené obhájkyň.

13. Za shora popsaného stavu proto nelze odsouzeného považovat za osobu ve smyslu § 142 odst. 1 trestního řádu oprávněnou podat proti napadenému usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 5. 5. 2023, č. j. 6 T 9/2022-287 stížnost, když se ho přímo nedotýká. Z tohoto důvodu tak musela být pod bodem I. výroku tohoto usnesení stížnost odsouzeného proti předmětnému napadenému usnesení podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu zamítnuta, neboť byla podána osobou neoprávněnou. Proto ani nedošlo k věcnému přezkumu napadeného usnesení podle § 147 odst. 1 trestního řádu.

14. Závěrem krajský soud opakovaně zdůrazňuje, že za výše popsané situace nepřichází v přezkoumávané věci v úvahu, aby okresní soud v dalším řízení rozhodl o povinnosti odsouzeného podle § 155 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 1 písm. b) trestního řádu k náhradě zmíněné odměny a náhrady hotových výdajů ustanovené obhájkyň, byť stížností odsouzeného proti oběma napadeným usnesením musely být z výše uvedených důvodů zamítnuty. Usnesení o přiznání odměny ustanovené obhájkyňi je pravomocné a vykonatelné, nicméně ve vztahu k odsouzenému (a jeho povinnosti nahradit státu uhrazené náklady) nemůže mít žádné právní účinky, neboť řízení, v němž byla obhájkyň ustanovena, nemělo být vedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 16. srpna 2023

JUDr. Pavel Fait
předseda senátu